

Indledende overvejelser:

Pinsen er noget "luftig". Og så dog ikke mere end at vi alle kender til at håbe = en suveræn livsytring. Og til at miste håbet.

Disciplene havde mistet modet og håbet, men Helligånden pustede liv og håb i dem igen. Konfirmanderne kender også til at blive bange og til at miste modet og håbet – og finde det igen. Eller rettere sagt: Vi finder ikke håbet. Håbet finder os = det er en gave.

Med udgangspunkt i beretningen om den første Pinse vises filmen Vi der blev tilbage. Formålet er at konfirmanderne overvejer, hvad håb er. Og spores ind på Gud/ tro som en kilde til håb. Afslutningsvis skal vi om af Treenigheden – Gud der viser sig på 3 måder: Som Faderen (Skaberen), Sønnen (Jesus Kristus) og Helligånden (Guds kraft, der virker i verden).

Et citat:

De suveræne livsytringer (tillid, håb, barmhjertighed) er for Løgstrup udtryk for, at "evigheden inkarnerer sig i tiden" Sådanne livsytringer er det, som vi måler vort liv med, selvom vi måske kun erfarer dem nu og da. Et liv uden tillid, håb og barmhjertighed er et ulykkeligt liv. Et liv med tillid, håb og kærlighed er allerede et liv med ægthed og lykke i, uanset hvor meget man vil sætte spørgsmålstegn ved "livets mening" som helhed. (Niels Henrik Gregersen, <http://www.religion.dk/synspunkt/gud-st%C3%A5r-p%C3%A5-livets-side>)